

Arrest

nr. 316 232 van 8 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DEPOORTER
Antwerpsesteenweg 16-18
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn en wettelijk wordt vertegenwoordigd door haar moeder X, op 19 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DEPOORTER. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2007.

Op 19 september 2022 dienen de ouders van verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 januari 2023 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) deze verzoeken kennelijk ongegrond. Bij arresten nr. X en nr. X van 20 februari 2024 bevestigt de Raad deze beslissingen.

Op 28 februari 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 mei 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Macedonisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 10 juni 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Noord-Macedonische nationaliteit en ben je afkomstig uit Prilep, Noord-Macedonië. Je vader is Macedoniër en je moeder Albanese. Je bent minderjarig.

Op 19 september 2022 diende je moeder, F.M. (O.V. [...]) een verzoek om internationale bescherming in in België dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze werd hierbij vergezeld door je vader, F.D.. Je moeder verklaarde hierbij het volgende. Ze verklaarde dat één van jullie huizen op 8 december 2020 in brand gestoken werd, dat ze jullie buurman D. verdachten van de brandstichting en dat ze dit ook zo aan de politie communiceerden. Je moeder verklaarde verder dat ze op 2 augustus 2022 op een volksfeest vernam dat hij ook een ander huis van jullie in brand wilde steken, omdat hij jullie ervan verdacht enige tijd daarvoor zijn illegale jachtpraktijken bij de politie verklikt te hebben. Op 10 augustus 2022 diende je moeder zonder medeweten van je vader een klacht in tegen hem. Op 15 augustus 2022 verlieten jullie Noord-Macedonië. Jullie reisden met jullie gezin naar Albanië waar jullie een maand bij de ouders van je moeder verbleven alvorens naar België te reizen. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreesde je moeder voor jullie veiligheid door de problemen met D.. Het verzoek van je ouders werd op 30 januari 2023 kennelijk ongegrond verklaard door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest van 20 februari 2024. De beslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 28 februari 2024 diende je een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je verklaarde hierbij dat de man met wie je vader problemen had gevaarlijk is en dat je moeder op 2 augustus 2022 hoorde dat hij van plan was jullie te doden. Hij heeft jullie huis al eens in brand gestoken, dus bij terugkeer is jullie leven in gevaar. Hij kan jullie doden of je vader kan hem iets aandoen om jullie te beschermen. De politie hielp jullie niet, omdat je vader niet tot een politieke partij hoorde. Daarnaast werden jullie gediscrimineerd omdat je moeder Albanese is. Kinderen zeiden gemene dingen tegen jullie op straat of op school en wilden niet met jullie spelen. Op een dag in juni 2022 werden er stenen naar je zus gegooid. Je moeder ging een aantal keer klacht indienen bij een hulporganisatie, maar ook daar werd niet gereageerd. Ter staving van je verzoek legde je je paspoort neer, alsook documenten aangaande de klachten die je ouders neerlegden op 8 december 2020 en 10 augustus 2022 – documenten die ook reeds door je ouders werden ingediend in het kader van hun verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan

verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissarisgeneraal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

- In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 19 september 2022, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde dat jullie problemen kenden met jullie buurman D., die één van jullie huizen in brand stak, en dat jullie leven door hem in gevaar is. Jij verwees eveneens naar dezelfde problemen met D. (CGVS, p. 4).
- Daarnaast haalde je aan dat jij en je broer en zus discriminatie kenden omwille van de Albanese afkomst van jullie moeder (CGVS, p. 4-5). Het is hierbij opmerkelijk dat deze discriminatie niet werd aangehaald door je ouders. Hiernaar gevraagd, antwoordde je dat het voor je moeder wellicht niet het voornaamste was om te melden, gezien de ernst van de andere problemen (CGVS, p. 5). Je moeder kreeg echter specifiek de vraag of ze ooit problemen kende met medeburgers en haalde toen wel aan dat zij problemen kende met je (inmiddels overleden) grootmoeder om deze reden (vragenlijst CGVS moeder, vraag 7c, CGVS moeder, p. 10-11), maar vermeldde nergens dat jullie gediscrimineerd werden. Zij haalde dit evenmin aan wanneer ze werd gevraagd naar haar concrete vrees in hoofde van haar kinderen (CGVS moeder, p. 11). Evenmin werd deze discriminatie door je vader aangehaald (CGVS vader, p. 17). Bovendien kunnen de door jou aangehaalde feiten (kinderen maakten opmerkingen en wilden niet met je spelen, CGVS, p. 4) bezwaarlijk worden beschouwd als voldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Je zus, die kort voor jullie vertrek wel fysiek zou zijn belaagd, heeft op heden geen eigen verzoek om internationale bescherming ingediend.

Hoe dan ook blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de etnische Albanezen die ongeveer een kwart van de totale bevolking van Noord-Macedonië uitmaken, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. Illustratief in dit verband is dat in maart 2018 een nieuwe wet inzake het gebruik van de Albanese taal werd aangenomen (The Law on the Use of Languages) waarmee het gebruik van het Albanees als officiële taal werd uitgebreid naar het hele Noord-Macedonische grondgebied. Overigens kan hier ook nog gewezen worden op het feit dat Albanese politieke partijen de laatste jaren steeds deel uitmaakten van de regerende coalitie en dat bepaalde soorten wetgeving steeds moeten worden aangenomen met een meerderheid van vertegenwoordigers van de grootste twee etnische groepen (Albanezen en Macedoniërs) in het parlement.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de preventie van en de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de anti-discriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en

acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

- Volledigheidshalve wordt herhaald dat jij (en je ouders) niet hebben aangetoond dat jullie geen of onvoldoende beroep konden doen op de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anti-corruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Je paspoort bevestigt slechts je identiteit, die hier niet ter discussie staat. De documenten van de politie en het parket werden reeds besproken in de beslissing en het arrest in het kader van het verzoek van je ouders.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium*

*ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (“*Practical Guide on Subsequent Applications*” van december 2021 van EASO, p. 44).*

3.3. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

(i) Het verzoek om internationale bescherming van verzoekster berust hoofdzakelijk op dezelfde gronden die haar ouders reeds aanhaalden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming van 19 september 2022, met name problemen met de buurman, waarvoor de beslissing definitief is;

(ii) Wat betreft de door verzoekster aangehaalde problemen van discriminatie omwille van de Albanese afkomst van haar moeder stelt de commissaris-generaal het volgende: (1) de ouders van verzoekster hebben van deze problemen geen enkele melding gemaakt in het kader van hun verzoek om internationale bescherming; (2) de aangehaalde feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om te worden beschouwd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming; (3) uit algemene landeninformatie blijkt dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, dat eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden en dat bovendien geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden;

(iii) Volledigheidshalve wordt herhaald dat verzoekster (en haar ouders) niet hebben aangetoond dat zij geen of onvoldoende beroep konden doen op de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten; uit algemene landeninformatie blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

(iv) De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde bevindingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft.

3.4. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt in het voorliggend verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

3.5. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

3.6. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.7. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS